

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.(914) 636-4225.

Jan Pavel II.

k 700. výročí smrti BLAHOŠLAVENÉ ANEŽKY ČESKÉ

Ctihodnému bratru
FRANTIŠKU KARDINÁLOVI TOMÁŠKOVI
pražskému arcibiskupovi

Ctihodný a milovaný bratře,

v roce, kdy Církev slaví osmisté výročí narození serafinského Otce Františka z Assisi, je vhodné také si připomenout, že 2. března uplyne 700 let od blažené smrti blahoslavené Anežky České, která spolu se svatou Klárou věrně kráčela v jeho stopách, když opustila dům, bratry, sestry, matku i otce pro lásku ke Kristu a aby vydávala svědectví Jeho evangelium. Žila a zemřela v Praze. Pověst jejího ctností se však už za jejího života šířila celou Evropou. Proto se i já chci připojit, jak to činili už moji předchůdci, a zvláště její současník Řehoř IX., k oslavě této blahoslavené, kterou právem po staletí Pražané a český lid vzývají jako svou přímluvkyni u Boha, a která je současně také jednou z nejušlechtlejších postav Vašeho národa.

Život blahoslavené Anežky byl neobvyklý tak jako celá její osobnost. Byla dcerou českého krále Přemysla Otakara I., narodila se na zlomu prvního desetiletí třináctého století a byla spřízněna s předními královskými a knížecími rodinami střední Evropy a Dánska. Po otci byla ze slavného rodu českých světců Ludmily a Václava, její pratetou byla svatá Hedvika Slezská, její sestřenicí svatá Alžběta Durynská a její neteří svatá Markéta Uherská.

Anežka se netěšila dlouho teplu rodinného života. Už jako tříletá byla spolu se starší sestrou Annou poslána do kláštera cisterciacek v Trebnici u Vratislavi, v němž tehdy žila i svatá Hedvika. Ta útlému

ANEŽKA PŘEMYSLOVNA

děvčátku vštěpovala základní pravdy víry, ta ji učila i první modlitby a uváděla ji do křesťanského života. Příklad svaté tety se hluboce vepsal do srdce Anežčina a provázal ji potom celým životem. V šesti letech byla svěřena premonstrátským doksanského kláštera, kde se naučila číst a psát. Už tam byla tak zaujata modlitbou, že jí dávala přednost před dětskými hrami svých společnic.

Zasnoubení s Jindřichem, sicilským a německým králem, synem císaře Jindřicha II., vytrhlo osmiletou Anežku ze zátíší kláštera a uvedlo ji do světského prostředí vídeňského dvora, kde jako budoucí císařovna měla nabýt patřičného vychování. Ale Anežka se tam necítila dobře. Udělovala hojné almužny a mnohými posty umrtvovala své tělo. Už tehdy se zcela oddala Matce Boží a po jejím příkladu toužila zachovat své panenství neporušené. Po zrušení zasnub byla česká princezna ještě předmětem pokitických záměrů, které se na ni soustředily na pražském královském dvoře. I sám císař Fridrich II. si ji přál mít za manželku, ale na její vlastní prosbu dokonce papež Rehoř IX. zasáhl u jejího bratra, aby sňatku zabránil. Zpráva o odmítnutí této nabídky, zdůvodněné slovy Apoštola, aby "ti, kdo mají co dělat s tímto světem v něm neutkvěli, neboť věci tohoto viditelného světa pomíjejí" (1 Kor 7, 31), vzbudila v celé Evropě veliký obdiv.

Anežka si však z celého srdce přála plnit slova evangelia důsledně a být starostlivá o věci Páně, aby byla svatá na těle i na duši. Dobře věděla, že kdo se dá přemoci láskou k pozemským statkům, nemůže se radovat v Bohu. Když se od českých šlechticů, kteří se vrátili z Itálie, dozvěděla o svatém Františkovi z Assisi a o novém řádu svaté Kláry, zatoužila i ona následovat v úplné chudobě chudého Krista. Proto se zbavila všech svých šperků a ozdob i rouch a výnos rozdala chudým pamětliva toho, že dobré skutky, i ty, jež pocházejí z pomíjivých statků,

Příklad svaté Hedviky a svaté Alžběty durynské, "uštěžitelky chudých", ji přivedl k založení hospice v Praze, a při něm bratrstva křížovníků s červenou hvězdou, kteří se později stali řeholními kanovníky, aby ošetřovali nemocné.

(pokračování)

* * *

Musíme sa spasit spolu. Musíme prísť k Bohu spoločne. Nesmieme k nemu prísť jedni bez druhých. Musíme vstúpiť spoločne do domu nášho spoločného Otca.

(Peguy)

+ + +

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

VELKÉ SCHOPNOSTI KŘEŠŤANA

"Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznal Boha. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něj. V tom záleží jeho láska: ne že jsme my milovali Boha, ale on že si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy. Milování, když tedy nám Bůh projevil takovou lásku, máme se i my navzájem milovat." (1 Jan 4, 7-11)

Z toho jsme poznali Lásku: že on za nás položil svůj život. Také my jsme povinni položit život za své bratry. Jestliže někdo má majetek a vidí, že jeho bratr je v nouzi, ale zavře před ním svoje srdce - : jak v něm může zůstat Boží láska? Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, skutečně!" (1 Jan 3, 16-18).

Stali jsme se dětmi Božími, protože jsme se "narodili znovu z vody a z Ducha svatého". Při křtu jsme dostali od Krista nový život. Musíme tedy žít novým životem, takovým, který se shoduje s důstojností křesťana.

Křesťanský život je život lásky. "Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí." To je největší a první přikázání. Druhé je s ním stejné: "Miluj svého bližního, jako sebe!" (Mt 22, 37-39)

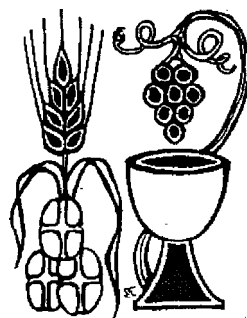
"Dávám vám nové přikázání: abyste se navzájem milovali. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, bude-li mezi vámi vzájemná láska" (Jan 13, 34-35). "Toto je moje přikázání: Milujte se navzájem jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá k svým přátelům větší lásku než ten, kdo za ně položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když konáte, co vám ukládám" (Jan 15, 12-14).

Nemohli bychom milovat Boha a sebe navzájem, kdybychom nedostali od Boha dar lásky. Tento dar je jedna z velkých schopností, které nám Bůh dává s posvěcující milostí: schopnost věřit Bohu, doufat v něho a milovat ho a své bližní. Jsou to ctnosti víry, naděje a lásky. Tyto dary s dary Ducha svatého a ostatní Boží pomocí nám umožňují žít nový život údů tajemného těla Kristova, a být Bohu vděční za jeho dary. Svou vděčnost musíme projevit darem stejně velkým, jako je největší dar Boží nám, Kristus Pán. A děláme to tím, že ho necháme žít v sobě tím, že žijeme víc a více životem Kristovým.

(ŽIVOT V KRISTU - Katechismus pro dospělé)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelou Annu Hricovu - paní Marie Kanyerová a manželé Škrkoňovi
2. Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
- Za zemř. Antonette Doskočil - rodina Doskočilova
3. Za zemřelého bratra Víta Malíka - rodina Malíkova
- Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších - rodina Žáčkova
4. Za živou a zemř. rodinu Pecháčkovu a Pácaltovu - rod. Pecháčkova
5. Za živou a zemřelou rodinu Řehůrkovu z obou stran
6. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
7. Za zdravím Boží ochranu a požehnání pro p. Petra Otrubu, k jeho sedmdesátinám - manželka a děti
8. Za zemřelého manžela a živou a zemřelou rodinu Šantorovu z obou stran - paní Anežka Šantorová
- Za zemřelou manželku Marii - pan Martin Duda
9. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
10. Za zemřelou Svatavu Dostálovu - manžel s celou rodinou
11. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
12. Za zemřelého Josefa Frantu a jeho manželku Bertu - rodina Naňko
- Za zemřelého Josefa Malíka - jeho manželka a děti s rodinami
- Za zemřelého Josefa Malíka - rodina Naňko
13. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
14. Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelou Annu Hricovu - paní M. Kanyerová a manž. Škrkoňovi
- Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovou - její manžel
15. Za živou a zemř. rodinu Jelínkovu z obou stran - rodina Jelínkova
16. Za zemřelého Josefa Hátku - manželé Jochovi
17. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Ludmilu Paulíkovu a její rodinu
18. Za tragicky zemřelého syna Karla - manželé Karel a Věra Šilhánkovi
19. Za živou a zemřelou rodinu Krajčovu - rodina Krajčova
20. Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní a vyprošení dalších
22. Za živou a zemř. rodinu Bálkovu a Albertovu - pan Michal Bálka
23. Za tragicky zemř. syna Karla - manželé Karel a Věra Šilhánkovi
24. Za zemřelé rodiče Kocourkovy a dceru Janu - paní Alena Chmelova
27. Za zemřelého Dr. Jaroslava Profouse - manželka a děti
28. Za zemřelého Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie
29. Za všechny - živé a zemřelé - kdo se zasloužili o svobodné Československo.
31. Za zemřelého Nika Kanyera - manželka a dcera s manželem

31. Za zemřelého A. J. Závčka - manželka, dcery, rodiče a sourozenci

* * *

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

Panu Františkovi Doskočilovi zemřela maminka. Vyslovujeme me mu upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Anežka Francová se dožívá OSMDESÁTKY. Pan Petr Otruba SEDMDESÁTKY a Dr. Vladimír Brotánek ŠEDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvale zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojné požehnání.

Ve středu 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer bude sloužena v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii mše svatá za naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete, nebo odevzdáte. Užijte laskavě přiložených formulářů!

12. listopadu slavíme tradiční

MARTINSKÉ POSVÍCENÍ

V Římě bude v ten den prohlášena svatou naše ANEŽKA PŘEMYSLOVNA. My se spojíme s římskou slavností a radostí SLAVNOU BOHOSLUŽBOU v 10 hodin ráno v HORNÍM KOSTELE Panny Marie Karmelské v Astorii. Komu je to možné, přijďte v krojích!

SLOVENSKA MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 hod. ráno u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:15 do 9:45 v divadelním sále naproti kostelu, kde je pak po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru Velehrad.

* * *

*

*Kto chce odlúčiť utrpenie od lásky a lásku od utrpenia,
ten nepochopí ani utrpenie ani lásku.*

(Bilekast)

CESTA DCERY KRALOVSKÉ ANEŽKY

I.

Anežka vstupuje do kláštera klarisek - chvíle odsouzení - chvíle, která bude trvat dlouhých padesát let dobrovolného zaníceného sebezáporu.

Píše se 25. března 1235.

V kostele svatého Haštala shromáždili se členové pražských řádů, papežský legát, biskup pražský, nitranský, král Václav, Kunhuta, matka Konstancie, kněžata domácí i cizí. Před nimi dcera královská - odkládá bílé šaty, odkládá nachový plášť, kněžecí čelenku - a dostává: hrubou sutanu, uprostřed staženou silným provazcem, barvy země a popela. Vy-zouvá střevíčky, přijímá dřevěné sandály.

Kdosi podává biskupovi nůžky. Shrnula si vlasy, naklonila se dopředu. Biskup vzal ty nádherné vlasy, přiložil nůžky a stříhl. Otevřel pak ruku, a vlasy v nepořádku sesypaly se na dlažbu chrámovou.

Podívala se na něho. Tolik jí toho bral. A vše leželo před oltářem jak zvaldlé kvítí.

"Teď jsi zasnoubena Králi světla." První její myšlenka v řeholním šatě.

II.

Řádové sestry doprovázejí Anežku k velkému klášternímu kříži. Anežka zůstává před ním sama. Červeně matné světlo oleje ozařuje tvář Ukřižovaného. Sestra přijímá vnitřní tvar hlavy nakloněné, rukou roztažených, srdce otevřeného. Chce být plna štědrosti a slitovnosti jako Přibitý.

Z pohledu na její rty zachycujeme neslyšitelnou rozmluvu: Ježíši, dopouštíme se velké chyby: hledáme Tě stále v minulosti: v Betlémě, na cestách Palestiny, na Kalvárii. Utíkáme z přítomného času. Byl jsi včera - budeš na věky - a my zapomínáme, že Jsi dnes. Jsi stále nyní - v tomto okamžiku.

Hledáme Tě v minulosti, ztrácíš se nám nezachycen v přítomnosti.

Poznání i láska vyžaduje stálou přítomnost.

A zapomínáme už docela, že "tam, kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jméno Tvém, Jsi uprostřed nich."

Jsi uprostřed nás a my Tě neznáme!

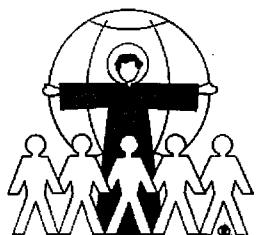
(pokračování)

*

*

*

Bral do ohľadu zaťažosť arcibiskupovu, ale aj svätosť Don Boska, a podľa toho pokračoval. Nadiktoval návrh na zmierenie, ktorý obsahoval sedem bodov.

- Na základe týchto pokynov - navrhoval pápež - napíše Don Bosko Msgr. Gastaldimu list a vysloví v ňom svoje poľutovanie, že v posledných rokoch dobrý pomer medzi arcibiskupom a ním bol zakalený

niektorými nepríjemnými okolnosťami, čo zaiste zarmucuje jeho arcipastierske srdce. A preto, ak si myslí, že tomu bol na príčine Don Bosko alebo voľaktorý člen jeho Spoločnosti, vtedy ho Don Bosko prosí o odpustenie a prosí, aby arcibiskup láskavo zabudol na všetko, čo bolo...

Keď pápež Lev XIII. odovzdal takto štylizovaný návrh kardinálovi Ninovi, prefektovi koncilnej Kongregácie, kardinál vyskočil a celý prekvapený zvolal:

- Vaša Svätosť, toto sa mi vidí nespravodlivým.

- Viem, čo robím, - poznamenal pápež pokojne - Don Bosko je muž Boží. Poznáme ho. Je to svätec. Tak staviam na jeho čnosti.

Z týchto slov a pokynov bolo jasné, ako to ten veľký pápež myslí:

- Don Bosko? Bude s tým síce nezaslúžene upokorený. Ale z lásky k Bohu, pokoju a dobrej veci to predsa znesie a prinesie i takúto obeť.

Podľa toho návrh spriatelenia prišiel do Turína. Keď ho čítali v saleziánskej kapitule, i tam ho prijali s pocitom kardinála Ninu:

Nemožno ho prijať. Prvý článok, podľa našej mienky, je predsa nespravodlivý.

- A ty čo myslíš, Cagliero? - pýtal sa Don Bosko, keďže ten mlčal.

- Myslím, že pápež to spravil tak úmyselne, lebo Don Boska pozná. A pozná i jeho čnosť a prácu. Dúfa, že takto spor vyrovná. Preto radšej nespravodlivo zaťažuje ramená nevinného, len aby touto obeťou prišiel k cieľu.

Don Bosko súhlasil s Caglierom, podrobil sa vôli Sv. Otca a s úzkostlivou svedomitosťou vykonal všetko podľa pápežovho pokynu.

Bol očividome upokorený. Ale to ho nemýlilo. Svätí majú svoju češť už dobre zaistenú a nemusia sa o ňu biť, ako obyčajní ľudia. A zaiste každý zo srdca praje i Msgr. Gastaldimu večnú slávu. Ale slávu, aby bol už tu na zemi za svätého uznaný a vyhlásený, istotne nikdy nedosiahne. A hľa, upokorený Don Bosko ju má a nikto na svete mu ju už neodoberie.

Medzi saleziánmi a arcibiskupom nastal akýsi pokoj. No, žiaľbohu, iba na chvíľku. Arcibiskup bol už akosi navyknutý vidieť vo všetkom urážku. Stačila maličkosť a zasa bolo všetko po starom.

Teraz to bola posviacka kostola sv. Jána Evanjelistu.

Arcibiskup bol na zotavení v Alpách. Don Bosko ho teda prosil, aby mohol nový kostol sám aspoň požehnať, a potom, keď sa arcibiskup vráti domov, posväti ho slávnostne on. Msgr. Gastaldi v tom videl zasahovanie do arcibiskupských práv, a hneď bol hotový.

Ale i tento chorobný a osobný odpor Msgr. Gastaldiho proti Don Boskovi bol dobrým a užitočným prostriedkom v rukách Božej Prozreteľnosti. Lebo i toto nepriateľstvo nútilo Don Boska k novým cnostiam a novému napätiu síl. Bol ako dobrý, šlachetný štep v rukách zahradníka, ktorý ho reže, presádza, viaže, ale vždy tak, aby ešte lepšie a krajšie rástol. Takto vyrastal pod ostrým nemilosrdným nožom svojho arcibiskupa i veľkoilepý strom Don Boskovho života.

A nie bez zaujímavosti, že bol to práve Msgr. Gastaldi, ktorý dávno pred tým, ešte v dobe úprimného priateľstva radil Don Boskovi:

- Keď sa raz v živote stretnete s nepriateľskými ľuďmi, len sa nedajte strhnúť k prenáhlenosti. Ani svojim synom nedovoľte nikdy, v nijakých okolnostiach, aby sa dopúšťali akejkolvek pomsty. Verte mi, hovorím vám to uprimne, že trpezlivosť, pokora a modlitba sú najlepším prostriedkom, aby sme v živote premohli všetky prekážky. Tak to robili všetci svätí zakladatelia reholí.

(Alberti - Jur Koza Matejev: DON BOSKO)

Josef Lada: D Ě T E M

Dobrý den, můj milý pane,
kdož ví, co se s vámi stane.
Z vaší pýchy, blahobytu
dostaneme aspoň kýtů.

Jedna, dvě, Honza jde,
nese pytel mouky,
máma se raduje,
že bude péct vdolky.